

rer, der ikke vare fortolbede, og disse Barer saaledes blivte sorte til Byerne, uden at der blev erlagt nogen Sold af dem; men denne Mislighed forekommer det mig dog at man kunde høre paa en langt beqvemmere Maade ved at paabyde Skibene, før de seile fra en Havn, at lade Soldvæsenet forsegle Lugerne og medgive Skipperen et Beviis for, paa hvilken Maade og til hvilken Tid dette er skeet, til Efterretning for det Soldsted, hvortil de seile, og vil man da have en Angivelse paa hvad der er i Skibet, saa kunde man jo lade det skee ved Skipperen, der jo bedst veed Besset om, hvad der er i hans Skib, og som, naar han gjør sin Anmeldelse paa Tro og Love, jo ogsaa maa kunne idømmes en klækkelig Bøde, hvis han begaaer Svig i saa Henseende. Med Hensyn til de faae Artikler, som føres fra Provindserne hertil Kjøbenhavn, og hvoraf Drefundstold skal erlægges, kunde man jo, hvis det er fornødent og man ikke troer, at kunne lade sig nøie med en paa Tro og Love afgiven Erklæring — hvilket jo dog skeer med alle andre Barer, der erlægges Drefundstold — gjøre en Undtagelse og lade dem, som hidtil, anmeldes for og undersøges af Soldvæsenet paa Afgangskedet. Jeg kan ikke skjønne rettere, end at man ved en saadan Forandring vilde, uden at Controllen i mindste Maade svækkedes, men snarere forøgedes, lette Soldophyret meget i dets Arbejde og befrie Folk, som ikke ere videre øvede Forretningsfolk, fra den Gene og Tidsspilde, som det jo altid fører med sig at skulle bringe disse Passersedler i Orden. Hvad der har givet Anledning til at stille Samfærdselen med Hovedstaden paa en lige generende Fod tillands og tilsoes, har jeg ikke kunnet indsee, men vover at udbede mig nærmere Dplysning i saa Henseende.

Finantsministeren: Jeg havde ventet, at den ærede Ordfører maaskee selv havde givet Dplysning om et Punkt, forinden Discussionen gik videre; men da dette ikke er skeet, saa er jeg nødsaget til selv at afælle det ærede Udvalg en nærmere Forklaring derom. Jeg vilde nemlig gjerne spørge det ærede Udvalg, hvad det har tænkt sig ved dets Dittring i Betænkningens 2den Passus, hvor der udtales, at

Udvalget ikke kan ansee det andet end ønskeligt, at den foreløbige Lov af 15de Septbr. d. A. ikke havde forbigaaet med Tausshed den Gjenstand, som i den nævnte Passus berøres, nemlig Consumtionsgodtgjørelsen, især da der ved Finantsministeriets Bekjendtgjørelse af 1ste Septbr. d. A., er indrømmet Tilbagebetaling af erlagt Sold af stempelplichtige Barer, og der ikke synes at have været tilstrækkelig Grund til en herfra afvigende Fremgangsmaade med Hensyn til de Gjenstande, af hvilke Consumtionsafgiften paa en ligesaa beviislig Maade var erlagt." Der er ikke fra Udvalgets Side knyttet noget Ændringsforslag hertil; denne Udtalelse staaer her som et blot Ønske, hvilket jeg ogsaa kunde dele. Det vilde unægtelig have været meget ønskeligt, om denne Sag havde kunnet lade sig ordne, men dette Ønske staaer her fremsat i en saadan Form, at det seer ud som en Tilkjendegivelse af en Misbilligelse, og derfor vilde jeg, inden jeg gaaer denne Misbilligelse imøde, gjerne spørge, hvad det ærede Udvalg har ønsket, at der havde staaet i Loven.

Ordføreren: Som Udvalgets Ordfører har jeg, for ikke at forlænge Discussionen, udsat at tage Ordet, indtil de Herrer, som have stillet Ændringsforslag, havde motiveret disse og jeg skal derfor nu blot indskrænke mig til at besvare det Spørgsmaal, som den høitærede Finantsminister har stillet. Han har antydet, at Udtrykkene i Udvalgets Betænkning, forsaavidt de angaae den foreløbige Lov af 15de Septbr. d. A. og de Bestemmelser, som kunde ønskes om Consumtions-Godtgjørelse for de Barer, der bleve udførte kort før, at denne Lov traadte i Kraft, vare af en saadan Beskaffenhed, at de syntes at antyde en Misbilligelse af en Mangel i denne Lov eller af Finantsministeriets Fremgangsmaade med Hensyn til Udførelsen deraf. Jeg vil ikke tilbageholde at udtale, at det ogsaa, indtil en vis Grad, har været Udvalgets Mening, at det var en Mangel, at der ikke var truffet Foranstaltninger, hvorved en saadan Anvendelse af den foreløbige Lov af 15de September dette Aar, som har været omtalt her i Thinget ved flere foregående Leiligheder, — nemlig af den høitærede Finantsminister selv, da han forelagte Loven om Krigsskatten